

GOUDHAANTJE IN EN OP HET WATER

Rogier Dorsman (22) is niet alleen in, maar ook op het water een goudhaantje. De drievoudig gouden-medaillewinnaar bij het paralympisch zwemmen in Tokio liet tijdens een recente visdag op de Nieuwe Merwede zien bijzonder goed overweg te kunnen met de verticaalhengel. In de boot bij Hans Ruigrok blikten we met Rogier terug op zijn success op de Paralympische Spelen.

TEKST: JORAN BAL > FOTOGRAFIE: SANDER BOER

“**D**it kan ik prima de hele dag volhouden”, zegt Rogier als hij amper tien minuten aan het vissen is. Comfortabel op een stoel gezeten houdt hij de harde doch gevoelige verticaalhengel in zijn rechterhand, terwijl hij met links minutieus de lijnafgifte van de molen controleert. Door de hengeltop rustig omhoog te brengen en vervolgens even behoedzaam weer te laten zakken, fladdert zijn shad beheerst over de bodem van de Nieu-

we Merwede. “Die heeft het spelletje snel door”, zegt schipper Hans terwijl hij met bewondering toekijkt hoe Rogier de lijn vrijwel continu strak houdt. “Veel mensen die dit voor het eerst doen hebben echt wel even de tijd nodig om in de smiezen te krijgen hoe deze techniek werkt, maar Rogier is een natuurtalent. Die eerste bak koffie zal vast niet lang op zich laten wachten”, refereert hij aan de boottraditie dat er aan boord pas een bakkie pleur wordt geschonken nadat de eerste vis is gevangen.

2% GEZICHTSVERMOGEN

Deze vistechniek mag met recht een gevoeligheidsspelletje worden genoemd en zit de drievoudig paralympisch zwemkampioen daarom als gegoten. “Doordat mijn gezichtsvermogen slechts circa 2% bedraagt, staan mijn andere zintuigen extra op scherp om alles te registreren. Zo ben ik bijvoorbeeld extra gefocust op het geluid van Hans zijn slip als hij lijn van de molen trekt. Dan weet ik dat ik hetzelfde moet doen om in de buurt van de bodem te blijven met

mijn kunstaas.” Rogier is amper uitgepraat of hij voelt een droge tik op de hengeltop. Met beleid zet hij de haak om de vis vervolgens rustig te drillen. Aan de kromming van de hengel te zien betreft het een best exemplaar, dus Hans staat al klaar met het landingsnet. Als een volleerd verticaalvisser brengt Rogier de vis richting de boot. “Die is binnen! Een mooie, donkergekleurde snoekbaars”, zegt Hans nadat de vis in het net is gegleden. “Die koffie

heb ik nu zeker wel verdiend?”, zegt Rogier met een kwinkslag nadat hij met de vis op de foto is gegaan en de snoekbaars weer zwemt.

DRIE GOUDEN PLAKKEN

Hij is blij met zijn vangst, maar sowieso verguld dat-ie weer eens vist. “Dat heb ik zo’n drie tot vier jaar geleden voor het laatst gedaan. Sindsdien heb ik alle beschikbare tijd – ook mijn opleiding Sportmarketing aan de Johan Cruyff Academy ging

in de pauzestand – gestoken in de voorbereiding op de Paralympische Spelen in Tokio.” Met een fantasieus resultaat, want als debutant won Dorsman maar liefst drie keer goud in de S11 klasse, bij het paralympisch zwemmen de categorie voor visueel gehandicapten die zeer slechtziend of blind zijn (om een gelijk speelveld te creëren zwemt iedereen met een geblindeerde zwembril). “Het was een bizar toernooi”, blikt de Nederlandse zwemkoning terug. “Ik won de 200 meter wisselslag, de 400 meter vrije slag en de 100 meter schoolslag. Daar had nog een zekere medaille (welke kleur dan ook) extra bij kunnen komen als mijn keerpunt op de 100 meter rugslag niet was mislukt.”

SPECIALE TAP-STOKKEN

In zijn tak van het paralympisch zwemmen tikt een begeleider de zwemmer met een zogenaamde tap-stok aan om te laten weten dat het keerpunt nadert. “Maar ik miste de muur volledig, waardoor ik terug moest en op een onoverbrug-

bare achterstand kwam te liggen.” Die tap-stok is de reden dat we Dorsman op het spoor zijn gekomen en nu met hem in de boot zitten. “Voorheen gebruikten we de dikkere delen van een vaste hengel, maar op het uiteinde daarvan paste het balletje niet lekker en die konden ook niet mee in de koffer naar internationale wedstrijden.” Na bij diverse hengelsportzaken rondom zijn woonplaats Heerjansdam te hebben geïnformeerd, bood Wout van Leeuwen uitkomst. “Die kwamen op het idee van de schepnetsteel. Dat is de ideale oplossing: ze zijn stevig, tot vier meter te verlengen, compact te vervoeren en het balletje past perfect.” De hengelsportzaak uit Vlaardingen sponsort Dorsman nu een aantal jaar en leverde ook de stokken voor in het zwembad van Tokio.

KALMTE IN DE DRUKTE

Zelf kan hij ook aardig uit de voeten met de verticaalstok. Want hoewel de visserij in de loop van de dag vrij lastig wordt – zelfs trollen langs een mooi talud levert geen enkele respons op – plukt Rogier net na de middag een mooie snoek van de bodem. Met wat hulp van de schipper pakt hij de groenjas in de kieuwgreep voor een snel plaatje, dat direct daarna trots op zijn Instagrampagina wordt gezet. “Dit is toch heerlijk?! Lekker buiten en even helemaal ontspannen. Nadat ik terugkwam uit Tokio zat de agenda ook in een mum van tijd weer vol.” Zo gaf Rogier een reeks interviews, bezocht hij diverse scholen om jongeren te inspireren en werd hij meermaals gehuldigd. Onder meer door de wethouder van Zwijndrecht, minister-president Mark Rutte en koning Willem-Alexander. Die laatste benoemde hem bij zijn bezoek aan Paleis Noordeinde zelfs tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau. “Dan is zo’n dagje in de boot bijzonder relaxed. Zo kom ik weer helemaal tot rust voordat ik straks de trainingen – 20 uur per week in het water plus nog circa 10 uur op het droge – weer oppak.” Als afsluiter weet hij in het kribvak voor de trailerhelling nog een fraaie snoekbaars te vangen. “Tikken we die ook nog even aan”, zegt hij met een grote lach op het gezicht.

Rogier Dorsman met zijn gouden plakken van de Paralympische Spelen in Tokio.

>> GENETISCHE OOGZIEKTE

Op 19 december 2012 werd Rogier Dorsman wakker en zag hij de wereld wazig – ‘alsof ik door een beslagen raam keek’. In het oogziekenhuis konden ze die dag geen uitsluitsel geven en binnen drie maanden ging zijn zicht zo snel achteruit dat hij geen letter meer kon lezen. Uiteindelijk bleek het om een genetische oogaandoening (Choroideremie) te gaan. Bij deze progressieve oogziekte – je gezichtsvermogen gaat dus stapje voor stapje achteruit – ontstaan gaten in meerdere lagen van je netvlies. Dit maak netvliestransplantatie onmogelijk en er is helaas (nog) niets aan deze ziekte te doen. Uit de onderzoeken bleek ook dat Dorsman een oogzenuwaandoening (OPA-1 genafwijking) heeft, wat het voorspellen van hoe lang hij nog iets kan zien helemaal lastig maakt.

SPORTIEVE OPMARS

Hoewel bijna zijn hele leven veranderde, kon hij met een kleine aanpassing gelukkig blijven zwemmen. “Doordat ik nu voor het keerpunt wordt aangetikt, zwem ik niet tegen de kant aan – wat me meermaals gebeurde en zo’n vier keer een gat in mijn hoofd opleverde.” Dorsman ging niet bij de pakken neerzitten en stortte zich op het zwemmen. “Dat werkt geweldig om nieuwe energie op te doen of juist om mijn negatieve energie kwijt te kunnen.” Via Zwemvereniging ZZ & PC De Devel in Zwijndrecht en de KNZB kwam hij in contact met de toenmalige bondscoach van het paralympisch zwemmen en werd hij opgenomen in de Junioren Jeugd Selectie. Daarna schoof Dorsman door naar de Johan Cruyff Selectie en mede door zijn goede prestaties bij internationale wedstrijden zit hij sinds 2019 bij de Nationale Paralympische selectie.

